

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/244/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111226993
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8111226993.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyni: Komerční banka, a.s., so sídlom Praha 1, Na Příkopě 969/33, IČO: 453170054, zastúpenej JUDr. Romanom Majerom, advokátom so sídlom v Plzni, Úslavská 33, p r o t i žalovanému: L. F., nar. X.X.XXXX, posledne bytom S., X. XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Elenou Orocockou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, o zaplatenie 127.855,61 Kč a prísl. takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 4.957,75 Kč a v časti sumy 37.164,44 Kč rozhodujúcej pre výpočet úrokov z omeškania.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 127.855,61 Kč, kapitalizované úroky 37.164,44 Kč, kapitalizované úroky z omeškania 19.103,71 Kč, úroky 14,90% ročne zo sumy 127.855,61 Kč od 2.3.2011 do zaplatenia, najneskôr do 20.10.2013, úroky z omeškania 7,75% ročne zo sumy 127.855,61 Kč od 2.3.2011 do zaplatenia a trovy konania vo výške 943,65 Eur na účet jeho právneho zástupcu, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 634,15 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom zo dňa 3.10.2011 domáhal voči žalovanému vydania európskeho platobného rozkazu na sumu 188.721,51 Kč predstavujúcej istinu vo výške 127.855,61 Kč, kapitalizovaný zmluvný úrok vo výške 37.164,44 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania 23.701,46 Kč. Žiadal priznať tiež úrok vo výške 14,90% ročne zo sumy 127.855,61 Kč od 2.3.2011 do zaplatenia a úrok z omeškania v zákonnej výške ročne zo sumy 165.020,05 Kč taktiež od 2.3.2011 do zaplatenia. Uplatnený nárok odôvodnil úverovou zmluvou uzavretou medzi účastníkmi dňa 31.10.2007.

Európsky platobný rozkaz pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému bol zrušený. Žalovaný sa totiž zdržiava na neznámom mieste, nie sú s ním v kontakte už niekoľko rokov ani jeho príbuzní - brat Milan Lacko a bývalá manželka Helena Lacková a aj z uznesenia Okresného súdu Košice II. 40D 27/03 zo dňa 22.4.2003, ktorým sa prejednało dedičstvo po matke žalovaného vyplýva, že už v tom čase žalovaný bol na neznámom mieste. Súd preto postupoval podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a ustanovil žalovanému opatrovníčku, ktorá sa k žalobe nevyjadrila a na pojednávanie sa napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu nedostavila. Súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal v jej neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a jeho písomným vyjadrením, zmluvou o úvere zo dňa 31.10.2007, výpisom z účtu, výzvou k okamžitému splateniu úverovej pohľadávky zo dňa 3.8.2009, obecnými podmienkami Komerční banky a.s. ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 31.10.2007 bola uzavretá úverová zmluva č. 0640007224706, ktorou žalobca poskytol žalovanému ako nepodnikateľovi spotrebiteľský úver 150.000,- Kč. V bode 4.1 zmluvy sa uvádza, že žalovaný sa zaväzuje splatiť úver najneskôr do 20.10.2013 a to 71 mesačnými splátkami po 3.192,- Kč od 20.12.2007. Úroková sadzba je upravená v bode 5.1 vo výške 14,90% p.a.

Žalovaný prestal úver splácať v júni 2009. Žalobca preto listom zo dňa 3.8.2009 úver zosplatnil ku dňu 14.8.2009.

Žalovaný mal žalobcovi za úver zaplatiť 226.632,- Kč, zaplatil len 51.200,49 Kč. Z tejto sumy však na zmluvné úroky bola započítaná suma 28.979,50 Kč a na úroky z omeškania 93,32 Kč. Zmluvné úroky 14,90% p.a. boli vyčíslené k 1.3.2011 na sumu 66.143,97 Kč, po odpočítaní zaplatenej sumy 28.979,50 Kč dlh na úrokoch žalobca vyčíslil na sumu 37,164,44 Kč.

Úroky z omeškania žalobca pôvodne uplatnil vo výške 10,10% p.a., na základe výzvy súdu o ich prepočet podľa zákonného limitu vzhľadom na to, že úverovú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú, žalobca vyčíslil úrok z omeškania sadzbou 7,75% p.a. z istiny a zmluvných úrokov 19.103,71 Kč a to k 1.3.2011. Keďže pôvodným návrhom sa domáhal zaplata kapítalizovaných úrokov z omeškania vo výške 23.701,46 Kč, ešte pred začatím konania vo veci samej zobral žalobu v časti 4.597,75 Kč späť. Podobne zobral späť aj žalobu v časti základu pre výpočet úrokov z omeškania nad 127.855,61 Kč (pôvodne žiadal priznať úroky z omeškania zo sumy 165.020,05 Kč). Súd konanie v časti týchto späťvzatí žaloby zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.

V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I.) čl. 4 „Rozhodné právo pri absencii voľby“, bod 1. b/ pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8 zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb.

Podľa § 497 Obchodného zákonníku smlouvou o úvere se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Podľa § 498 Obchodného zákonníku strany mohou určit peněžní prostředky, jež jsou předmětem smlouvy, i v jiné než české měně, pokud to není v rozporu s devizovými předpisy. Pokud se strany nedohodnou jinak, je dlužník povinen vrátit peněžní prostředky v měně, v níž mu byly poskytnuty, a v téže měně platit úroky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníku dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

Zmluvu uzavretú medzi účastníkmi konania je zároveň potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu opäť podľa českej právnej úpravy konkrétne Občanského zákonníku v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Konkrétne podľa § 52 ods. 1 OZ spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 52 ods. 2 OZ dodavateľom je osoba, ktorá pri uzavíraní a plnení zmluvy jedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzavíraní a plnení zmluvy nejedná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Predmetom zmluvy bol spotrebiteľský úver. Ten je upravený zákonom č. 321/2001 Sb. o niektorých podmienkach zjednávaní spotrebiteľského úveru. Opäť je potrebné vychádzať zo znenia zákona účinného v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 321/2001Sb. smlouva, ve ktorej sa sjednáva spotrebiteľský úver, musí byť uzavretá písomne. Jedno vyhotovenie smluvy musí obdržať spotrebiteľ.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2. Medzi ne patrí aj stanovenie ročnej percentuálnej sadzby nákladov na spotrebiteľský úver (písm. a/).

Podľa § 6 zákona č. 321/2001 Sb. nespĺňa-li smlouva o poskytnutí spotrebiteľského úveru náležitosti uvedené v § 4, pokladá sa spotrebiteľský úver za úver úročený ve výši diskontní sazby platné v dobe uzavretia smluvy, ve ktorej sa sjednáva spotrebiteľský úver, uverejnené pro příslušné období Českou národní bankou; ujednání o jiných platbách na spotrebiteľský úver se stávají neplatnými, to vše s účinností ode dne, kdy spotrebiteľ tuto skutečnost uplatní u věřitele.

Je nespochybniteľné, že predmetná úverová zmluva neobsahuje obligatórny údaj o ročnej percentuálnej sadzbe nákladov. Vzhľadom na to, že žalovaný neuplatnil svoje právo vyplývajúce z porušenia tejto povinnosti dodávateľa (podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu) nebolo možné vychádzať z výšky úrokov v rozsahu diskontnej sadzby, ale z dohodnutej úrokovej sadzby 14,90% p.a.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia súd považoval za dôvodné upravenej žalobe vyhovieť okrem doby, do ktorej má žalovaný platiť zmluvné úroky. Podľa žaloby tento nárok žalobca si uplatnil do budúcnosti a to až do zaplatenia istiny. Podľa súdu je však táto doba limitovaná časovým trvaním pôvodne dohodnutej doby trvania úveru. Úver mal žalovaný splatiť do 20.10.2013 a do tejto doby má aj platiť zmluvné úroky. Uvedenou problematikou sa zaoberal aj Krajský súd v Prešove, ktorý vo svojom rozsudku 6Co 182/2011 zo dňa 18.9.2012 vyslovil tento právny názor: „Pokiaľ si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej splatnosti nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplateným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop... Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navyšovaním úrokov z omeškania je aj právna konštrukcia navýšenia úrokov z omeškania o úroky za úver, napríklad zmluvnou podmienkou o platení úrokov za úver do zaplatenia aj po splatnosti úveru a teda počas omeškania. Úverové obdobie nie je podstatnou zložkou úveru, ale pokiaľ sa úver podmieňuje úverovým obdobím, zákonite nastáva zmluvne dohodnutá splatnosť úveru a ku dňu splatnosti má dlžník povinnosť zaplatiť úver a úroky... Ak preto žalobca argumentuje tým, že mu zmluva umožňuje uplatňovať súčasne tak úroky, ako aj úroky z omeškania z jednej a tej istej istiny, v tejto časti je zmluva pre rozpor so zákonom neplatná (§ 39 OZ)... Odplatené úroky sankčnú povahu nemajú a uvedená konštrukcia je v rozpore s ratio legis tak úrokov ako aj úrokov z omeškania a je preto neprijateľná“.

Úroky z omeškania súd priznal s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka: jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platiť poplatek z prodlení; výši úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb. v znení účinnom od 1.7.2009 výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keďže žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti, súd mu priznal plnú náhradu trov konania. Tieto predstavujú zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 309,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 634,15 Eur. Súd priznal odmenu za 3 úkony právnej služby a to prevzatie a prípravu zastúpenia 22.9.2011, podanie žaloby a zastupovanie na pojednávaní 13.9.2013. Aj keď právny zástupca si účtoval odmenu aj za zastupovanie na pojednávaní 7.6.2013 súd dodáva, že v uvedený deň sa pojednávanie nekonalo a právny zástupca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby sa dostavil na vytýčené pojednávanie. Tarifná odmena za 1 úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Zb. predstavuje 180,93 Eur. Pripočítaný bol j režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a to 2x 7,41 Eur a 1 x 7,81 Eur. Súd priznal podľa § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky aj náhradu za stratu času v súvislosti s účasťou na pojednávaní dňa 13.9.2013 z Košíc do Prešova a späť 2 x 13,01 Eur = 26,02 Eur. Napokon v súvislosti s touto cestou právnej zástupkyne na pojednávanie osobným motorovým vozidlom značky Škoda Fabia bola priznaná aj náhrada za použitie motorového vozidla. Táto základná náhrada v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z. predstavuje 0,183 Eur/1km, čo pri dĺžke trasy 74 km činí 13,54 Eur (74km x 0,183 Eur). Náhrada za spotrebované pohonné hmoty podľa § 7 ods. 4 tejto vyhlášky predstavuje pri cene benzínu 1,529 Eur a pri priemernej spotrebe 5,9L/100km sumu vo výške 29,17 Eur (74km = 4,37l; 4,37l x 1,529 Eur = 29,17 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.